

PIUSPOST

MAGAZINE

APRIL 2016

Fractievoorzitter
René Spieringhs

Contact SP Tilburg

Piushaven 29 - 5017 AN
Tilburg - tilburg@sp.nl -
tilburg.sp.nl

Hulpdienst SP Tilburg

tel.: 06 - 43 27 90 14
hulpdiensttilburg@sp.nl
meedenken of tip voor de
redactie? mail naar:
hubert@sptilburg.nl

AGENDA

ROOD: HANDTEKENINGEN- ACTIE ARRIVA -11 APRIL

Tijd: Ronde 1: 09.00uur;
Ronde 2: 17:00 Locatie:
Station Tilburg (*half uur
van te voren verzamelen op
SP-kantoor*)

ROOD-SCHOLING, RONALD VAN RAAK: VRIJHEID -

22 APRIL Tijd: 19.00uur
Locatie: Piushaven 29

POLITIEK CAFE BUSKRUIT -

23 MEI Tijd: 20:00 Locatie:
Kim's Kroeg, Piusplein 61
(*SP-partijvoorzitter Ron
Meyer is te gast*)

INFORMATIEAVOND NIEUWE RAADSLEDEN - 26 MEI

Tijd: 20.00uur
Locatie: Piushaven 29

ROOD BEZOECT HET BINNENHOF - 2 JUNI

Locatie: Den Haag

VOOR DE MEEST
ACTUELE AGENDA
ZIE ONZE WEBSITE:
TILBURG.SP.NL/AGENDA

SUCCESS HULPDIENTST

Steeds meer mensen die tegen problemen aanlopen, vinden hun weg naar de hulpdienst van de SP. We geven advies en behandelen hulpvragen van mensen die er zelf even niet meer uitkomen.

Zo kwam er begin februari een echtpaar dat een bijstandsuitkering had aangevraagd. De afhandeling daarvan liet lang op zich wachten. Toen de uitkeringsinstantie een besluit had genomen was dit voor de betrokkenen een grote teleurstelling. Het kwam er op neer dat zij volgens de uitkeringsinstantie geen recht hadden op die uitkering en het voorschot (acht maanden) dat ze gekregen hadden, moesten terugbetalen. Reden hiervoor was dat ze vanwege hun woonachtig zijn in het buitenland niet konden aantonen dat ze over onvoldoende vermogen beschikten om in hun levensonderhoud te voorzien.

Voor die mensen een onmogelijke zaak, aangezien ze na een verblijf

in het buitenland al hun middelen gestoken hadden in terugkeer en dokterskosten. We troffen dan ook een stel aan dat geen uitweg meer zag door de ontstane situatie.

Uiteindelijk heeft dat geresulteerd in een aanvraag voor een onderhoud met de uitkeringsinstantie. Er waren twee dames bij het gesprek aanwezig. Tijdens dat onderhoud werd ons verteld dat zij geen reden zagen om van de eerdere beslissing af te wijken. Dus geen uitkering en terugbetalen. Dit ondanks ons argument dat je iemand niet eerst acht maanden kan laten wachten en dan alles gaat terugvorderen. Volgens ons was dit een staaltje van onbehoorlijk bestuur. Maar het mocht allemaal niet baten. Dit was voor die mensen een dusdanige teleurstelling dat de emoties bij de echtgenote hoog opliepen. Ze bracht naar voren dat ze altijd hard gewerkt hadden en plichtsgetrouw aan hun verplichtingen hadden voldaan. En dat ze

het oneerlijk vonden dat ze diep in de schuld kwamen te zitten, en dat zonder fatsoenlijk inkomen.

Na deze emotionele reactie, en de argumentatie die we ingebracht hadden, zei men toe deze zaak nog eens te bekijken met een andere collega. Na een tijdje gewacht te hebben kwam het verlossende woord en werd de uitkering toegezegd. Zo zie je maar: ambtenaren zijn net mensen!

Na afscheid genomen te hebben van de twee overgelukkige hulpvragers, gingen wij voldaan over tot de orde van de dag: de volgende hulpvraag.

Aldus geschiedde, februari 2016.

**DEZE OF EEN ANDERE PIUSPOST ONLINE RAADPLEGEN? DAT KAN!
GA NAAR: tilburg.sp.nl/nieuwsbrief VOOR ONS ARCHIEF.**

Voor het dagelijkse nieuws bezoek
onze website: tilburg.sp.nl of volg ons
via de sociale media

SP Tilburg

@sptilburg

SP Tilburg

UIT HET GEMEENTEHUIS

IK PAS!

Door: Hans Kokke
(Wethouder)

Direct na de carnaval is het vasten. Dit is een katholieke traditie, die ik al jaren langs me heen heb laten gaan. Maar dit jaar heb ik toch een beetje gevast. Ik heb meegedaan aan een project van de GGD om 40 dagen geen alcohol te drinken. Het project heet Ik Pas!. In het kader van de gezondheid, en als wethouder verantwoordelijk voor de gezondheid, leek het me goed om hieraan mee te doen en hopelijk mensen enthousiast te krijgen om ook mee te gaan doen. Want ik geloof in het spreekwoord 'Een goed voorbeeld doet goed volgen'.

Ik merkte dat veel mensen het nut van deze actie onderkennen, maar het toch niet zagen zitten om 40 dagen niet te drinken. Mijn vraag was dan ook meteen: Maar waarom dan niet? Het meest gehoorde antwoord was dan: Ik kan het wel, maar ik drink toch al niet zo veel. En: Ik let altijd goed op dat ik niet te veel drink. Ik snap deze reactie wel, maar het gaat niet altijd om de hoeveelheid alcohol die je drinkt, maar ook om hoe regelmatig je drinkt. En het gaat er ook om hoe gewoon het is geworden om alcohol te drinken. Daar werd ik me heel bewust van toen ik deze periode niet heb gedronken.

Want alcohol is overal en het is soms een hele opgave om niet te drinken.

En dan niet alleen in mijn werk als wethouder, maar ook in mijn privéleven. Ik zal een voorbeeld geven: Ik was net een paar dagen op weg en was uitgenodigd voor een etentje bij vrienden. Er was heerlijk gekookt, konijn, en er waren heerlijke bieren en wijnen om het konijn mee weg te spoelen. U mag best weten dat het moeilijk was om me in te houden. Want bij lekker eten en goed gezelschap, hoort ook lekker drinken. Nog een voorbeeld: Ik ging kijken naar onze plaatselijke trots, Willem 2, en er is niets fijner dan om lekker naar het voetballen te kijken met een lekker koud pilsje. Zeker als het mooi weer is en de wedstrijd goed verloopt voor de thuisclub. Het klopt dat je geen alcohol nodig hebt om het ge-

zellig te hebben. En ik heb heel veel positieve reacties gehad op het feit dat ik 40 dagen niet gedronken heb. Het was goed voor mijn lichaam: ik was topfit en ben zelfs een paar kilo'tjes afgevallen.

Ik wil niemand zijn pilsje of wijntje ontzeggen, maar ik wil er toch voor pleiten dat volgend jaar meer mensen mee gaan doen. Want het is goed voor lijf en leden. Doet u volgend jaar ook mee?

Als laatste wil ik u nog wel vertellen dat ik na die 40 dagen nog steeds niet gedronken heb: ik heb er nog geen behoefte aan gehad. Maar dat eerste glas alcohol gaat me zeker smaken!

Proost en tot de volgende keer.

SP EN BUURTPARTICIPATIE IN DE WIJK!

Door: Francy van Iersel
(Raadslid SP Tilburg)

Dagelijks wandel ik (Francy van Iersel) met mijn hondje door het Leijpark. Een park dat in de vorige eeuw ontworpen is door landschapsarchitect Springer. Wat nu zo jammer is, is dat het park erg te lijden heeft gehad door alle evenementen van de afgelopen jaren. Op sommige plekken lijkt het wel of er plastic dopjes groeien in plaats van gras. Maar laten we het gedrag van de bezoekers niet vergeten, die mede de veroorzakers zijn van het zwerfafval. En niet zo'n klein beetje.

Als buurtbewoonster nam ik het initiatief om het Comité Handen af van het Leijpark bij elkaar te roepen om een schoonmaakac-

tie te organiseren. De werkgroep werd aangevuld door enkele frequente bezoekers van het park en we gingen voortvarend aan de slag. We besloten ons aan te melden bij NLDoet, dag van de vrijwilligers op 12 maart. Plastic zakken, prikkers en werkhandschoenen werden aangeschaft.

Op 12 maart gaf wethouder Jacobs het startsein voor de schoonmaakactie. Het weer was goed en ruim 40 vrijwilligers gingen aan de slag: jong, oud, omwonenden (zoals de nieuwe burenvluuchtelingen), vrienden van het Leijpark, Buurtsport Zuid en de Fitte Vogels. Ook leden van de SP en van de werkgroep Groene Tomaat hielpen mee met het schoonmaken van het park. De schoonste stad van het land verdient immers een opgeruimd park. Na afloop gingen we met elkaar een drankje nuttigen in het restaurant van de Leyhoeve. Wel verdient, want het resultaat was er: 100 vuilniszakken met zwerfafval! Blikjes, lege flessen, pakken met folders, plastic, zelfs een buggy werd uit de sloot gevist. Maar wat nu zo bijzonder was aan deze actie?

Niet alleen het grote aantal vrijwilligers, maar de mix van deze mensen die met elkaar samenwerkten. Probleemloos! Zelfs de dag erna werd ik aangesproken met de woorden: wat een goede actie en wat gezellig. Zoveel mensen die het belangrijk vinden dat we een schoon park hebben. Dit gaan we vaker doen!

Maar... Bewoners steken dus de handen uit de mouwen, maar vragen ook de gemeente haar verantwoordelijkheid te nemen door gebruikers van het Leijpark, onder andere organisatoren van festivals, er meer en beter op te wijzen dat het park schoon opgeleverd moet worden. Dan blijft een bezoek aan het park, ook buiten de festivals om, voor iedereen een feest!

WIJ GAAN VOOR EEN GROEN, DUURZAAM EN DUS GEZOND TILBURG VOOR IEDEREEN.

Deze keer: Een groene stad voor iedereen.

Wist u dat:

- * er allerlei wetenschappelijke onderzoeken zijn die bewijzen dat mensen zich gezonder voelen, en ook zijn, in een groene omgeving (besparing op zorgkosten van 1,4 miljard euro per jaar);
- * aangetoond is dat een groene omgeving stress sterk verlaagt, en dat er dan tien procent minder anti-depressiva geslikt kunnen worden;
- * is aangetoond dat in een groene woonomgeving ruim tien procent minder ADHD-medicatie hoeft te worden voorgeschreven;
- * een groene omgeving de sociale cohesie in een buurt sterk vergroot;
- * een groene werkplek de arbeidsproductiviteit van medewerkers met 3,5 % doet stijgen;

- * tien procent meer groen wel 13,7 miljard meer vastgoedwaarde genereert;
- * groene daken de lucht zuiveren, het water vasthouden, het rendement van zonnepanelen sterk verhogen, je dak goed isoleren en beschermen tegen weersinvloeden, en de omgevingstemperatuur in de zomer wel 4 graden verlagen;
- * groen koelend werkt, zodat de fysiek zwakkeren minder last hebben van te hoge temperaturen;
- * groen het water goed vasthoudt, zodat er heel veel geld bespaard wordt op waterzuiveringsinstallaties;
- * groen heel erg goed isoleert, en dat daarmee miljoenen worden bespaard aan energiekosten;
- * we al deze besparingen of meeropbrengsten dan zouden kunnen besteden om degenen die minder kansrijk zijn in onze maatschappij een beter perspectief te bieden;
- * we eigenlijk 75 m² openbaar groen per voordeur zouden moeten hebben;
- * dat Tilburg niet hoger komt dan ongeveer 45 m² per voordeur, en in de oude stad zelfs maar 23 m²;
- * dat dat dus veel te weinig is en dat we daarmee alle

Tilburgers tekort doen; maar vooral degenen die niet in de gelegenheid zijn om dat met een eigen tuin te compenseren.

Daarom gaat de SP Tilburg voor vergroening van onze stad!

- * door te pleiten voor vergroeningseisen bij nieuwbouw;
- * door te pleiten voor vergroenende maatregelen in onze stad en dan met name in de oude stad, aangezien daar het aanwezige publieke groen minimaal is;
- * door ons sterk te maken voor groene daken en gevels in de stad;
- * door te blijven pleiten voor zorgvuldig behoud van bestaand groen;
- * door ons te blijven inzetten voor een goed onderhoud van ons bestaand groen;
- * door ervoor te blijven zorgen dat de uitgangspunten van de biodiversiteitsnota ook echt uitgevoerd worden;
- * door ervoor te blijven pleiten dat de speelplekken en schoolpleinen veel groener en kindvriendelijker worden;
- * door aandacht te blijven vragen voor stadslandbouw

en moestuinactiviteiten in de hele stad;

- * door ervoor te blijven pleiten dat bedrijven die financieel voordeel hebben bij vergroening, zoals projectontwikkelaars en verzekeringsbedrijven, zelf in belangrijke mate gaan bijdragen aan de vergroening van onze stad;
- * door aandacht te blijven vragen voor een goede instandhouding van onze parken;
- * door te blijven pleiten voor een groene inrichting van onze buitenruimte.

Wil je een keer aansluiten bij de Groene Tomaat om te luisteren, mee te denken, of om ons te adviseren? Meld je dan aan (013-5802320 / keesvanham@raadtilburg.nl), of kom een keer onaangekondigd binnenvallen op een van onze bijeenkomsten aan de Piushaven 29. De volgende bijeenkomsten zijn op maandag 16 mei, 6 juni en 11 juli vanaf 19.30 uur. Wij zorgen graag voor een biologisch fairtrade kopje koffie of thee.

In de volgende PiuSPost nemen we je mee met 'Een gezond Tilburg voor iedereen'.

ROOD: ARRIVA MOET MEER BUSSEN INZETTEN

Donderdagavond 17 maart was het weer zover: de derde scholingsavond van Tiny Kox voor de leden van ROOD. Tijdens deze avond nam Tiny de jongeren mee op pad door Tilburg-Zuid, zodat zij konden zien hoe de geschiedenis van dit

stuk Tilburg zichtbaar is geworden en, belangrijker nog, hoe de SP hieraan heeft bijgedragen.

In april zal Ronald van Raak zijn eerste scholing houden voor de ROOD-groep in Tilburg. Hij zal de jongeren wat vertellen over

de betekenis van vrijheid.

ROOD Tilburg heeft het de afgelopen maanden druk gehad. Naast de standaardbijeenkomsten en -scholingen is het ook een petitie gestart. Deze petitie gaat over het inzetten van meer Arriva-bussen tijdens

spitsuren. Online zijn er al 78 ondertekeningen en op 11 april gaat de groep echt actie voeren bij de bushaltes op het station in Tilburg.

Ook even ondertekenen? Ga dan naar: www.petities.nl/petitions/arriva-moet-meer-bussen-inzetten

UIT DE AFDELING: COLUMN

CUBA

Door: *Silvie van den Brand*

“Er is genoeg voor iedereen” is een slogan die we als SP alweer een tijdje bezigen. Een slogan waarover ons werkgroepje al een tijdje aan het brainstormen is. Mooi uitgangspunt, vinden wij, alleen komt er in de werkelijkheid helaas bitter weinig van terecht. Vandaar ook dat ik mijn ervaring graag met jullie wil delen, en met eenieder die het horen wil.

Een jaartje of tien geleden was ik vier weken op Cuba, op vakantie. Een zeer bijzonder land in vele opzichten. En dan bedoel ik niet de wat rommelige politieke situatie, zullen we maar even zeggen. Ik bedoel ook niet dat vreselijk aanstellerige machogedrag van heel wat mannen daar. En ik bedoel zeker niet die horde types met dollartekens in hun ogen die daar inderdaad ook genoeg rondlopen. Nee, dan heb ik het over de gewone, eenvoudige Cubaan.

Tijdens mijn tweede nacht in hoofdstad Havana sliep ik in een gastgezin en die mensen hadden een neef, een taxichauffeur. Deze man zou me voor een zeer democratisch prijsje, op een zeer onchristelijk uur naar het busstation buiten de stad brengen. Maar hij had in Santiago de Cuba ook weer familie en die runde een ‘casa particulara’, in uitstekend Nederlands een bed and breakfast.

Na een tweedaagse tussenstop in Trinidad kwam ik inderdaad terecht bij ‘een-

neef-van-een-oom-van-een-vriend-van’. Klinkt allemaal heel erg vaag, was het misschien ook, maar mijn god wat heb ik daar een plezier gehad. Ik zou opnieuw twee nachten blijven, het werd een hele week.

Voor de schamele prijs van, pak hem beet, 10 dollar stonden die mensen hun eigen slaapkamer af en sliepen ze op de bank of in een zetel. En voor nog een dollar of 2, 3 kon ik tweemaal daags mijn voeten onder de tafel schuiven. Voor ons een lachertje, voor deze mensen een klein vermogen, want het merendeel van de bevolking is daar echt straatarm. Een week lang maakte ik dus deel uit van een Cubaans gezin. Geen televisie, geen mobiele telefonie, internet, WIFI en al die overbodige luxe. Soms af en toe even geen elektriciteit of stromend warm water. Maar wel een gastvrijheid die ik nog maar zeer weinig ben tegengekomen. De uitdrukking ‘Mi casa es tu casa’ gaat daar echt op.

Zoveel verpletterende gastvrijheid werd voor mij, westerling en individuele reiziger, soms ook een beetje beklemmend. Daarom besloot ik een dagje te gaan chillen aan de rand van het

zwembad van een uiterst luxueus hotel in de buurt. Gewapend met een goed boek waaraan ik nog niet was toegekomen en een fles zonnebrandcrème factor 83 (het is daar behoorlijk warm in de zomer), legde ik me op een van de comfortabele zetels. Maar niet voor lang.

Nog geen uur later kwam er een uiterst rumoerig, bont gezelschap binnen. Een bruiloftsstoet die hier even kwam aanleggen om wat mooie fotootjes te trekken. En de fotograaf? Geloof het of niet, maar dat was de eigenaar van ‘mijn’ casa: hij had klaarblijkelijk nog een andere bijverdienste. Weg middagje rustig met een boek aan het zwembad liggen. In plaats daarvan moest ik met de hele familie van zowel bruid als bruidegom op de foto. En die families zijn gróót! Het zal er trouwens fraai uitgezien hebben. Die mensen op en top verzorgd en ik in mijn bikini met vet haar en veel te veel zonnebrandcrème op.

Toen ik die avond thuis kwam voor het avondeten, stond me nog een verrassing te wachten. De avond daarna was er namelijk nog een ander feestje van die familie, en voor zover ik

het begrepen had ging het om een soort communicatie. Oké, mijn Spaans reikt net iets verder dan dos cervezas por favor, maar is ook weer niet dusdanig dat ik alle familieperikelen kon volgen.

Met lichte tegenzin ben ik die avond gegaan. Enigszins onterecht. Bij binnenkomst werd ik eerst door de halve familie uitbundig verwelkomd en begroet. Daarna kwam opnieuw het ritueel van de foto’s. (Leek ik misschien op een of andere beroemdheid?) Maar vervolgens mocht ik dus plaatsnemen tussen de andere oudere gasten. Terwijl de jongeren dansten in de achterkamer, waarbij de lichtshow bestond uit het aan- en uitknippen van het licht en de dorst gelest werd met water uit de regenton, dronken de ouderen in de andere kamer zelfgestookte rum en praatten en lachten ze uitbundig. En ik? Ik dronk Amerikaans bier, dat ze me hadden zien drinken aan de rand van het zwembad van dat peperdure hotel. Bier waarvoor deze mensen serieus diep in de buidel hadden getast, terwijl ze al bijna geen nagel hadden om zich de kont te krabben.

Zo kan het dus ook. Op dat moment voelde ik me best wel schuldig, geloof me. Maar hoe kun je zo iets nu weigeren? Ik lust trouwens niet eens rum.

Ik wil eindigen met de boodschap waar ik mee begon: “Er is genoeg voor iedereen”. Spread the word, brothers and sisters!